

Ein skulle tru at dette er eit dikt som handlar om vår - og det er det i og for seg. Men det er like mykje eit dikt som handlar om endringar. Det handlar om vemod over det som har vore, det handlar om uro for det som skal kome.

Men det handlar også om å våge å tru på framtida. Det handlar om at endringar kan vere til det gode.

På den måten er det eit dikt som kan vere aktuelt i mange situasjonar - det vere seg når ein byter arbeid eller sluttar i arbeid, når ein flyttar til ein ny stad, når ein tek til på ein ny skule, eller når nokon skal begynne i barnehage...

Ja visst gör det ont

Ja visst gör det ont när knoppar brister.
Varför skulle annars våren tveka?
Varför skulle all vår heta längtan
bindas i det frusna bitterbleka?
Höljet var ju knoppen hela vintern.
Vad är det för nytt, som tår och spränger?
Ja visst gör det ont när knoppar brister,
ont för det som växer
och det som stänger.

Ja nog är det svårt när droppar faller.
Skälvande av ängslan tungt de hänger,
klamrar sig vid kvisten, sväller, glider -
tyngden drar dem neråt, hur de klänger.
Svårt att vara oviss, rädd och delad,
svårt att känna djupet dra och kalla,
ändå sitta kvar och bara darra -
svårt att vilja stanna
och vilja falla.

Då, när det är värst och inget hjälper,
Brister som i jubel trädets knoppar.
Då, när ingen rädsla längre håller,
faller i ett glitter kvistens droppar
glömmer att de skrämdes av det nya
glömmer att de ängslades för färden -
känner en sekund sin största trygghet,
vilar i den tillit
som skapar världen.

Andre fine dikt kan du finne via [**denne sida**](#).

Karin Boje : Ja visst gör det det ont